

DOWIERNY (3) *ai*

o jasne, e prawdopodobnie jasne (tak w wierny).

sg m G dowiern(e)go (1). ◇ D dowiern(e)mu (1). ◇ I dowiernym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ufny, ufający, dowierający, wierzący (3) : A do onego hárdego á nie práwie dowiernego Kroliká Kápernáylkiego [Pan] wniść niechciał RejPos 255v, 245v; Przetofz iuz do pokuty świętey fie vćieczmy/ á dowiernym vmyfłem k niemu [Bogu] fie obroćmy/ wierząc iż on nas wytárgnie MycPrz I [A3]v.

Cf DOWIERZAJĄCY, NIEDOWIERNY

BZ